

Herwaardering van het basisonderwijs

Vanaf maandag gaan de basisscholen weer gedeeltelijk open. Met de halve klas naar school. Ouders hopen dat hun beide kinderen op dezelfde dag naar school kunnen. Maar betekent dit alles nu ook een herwaardering van het basisonderwijs?

Ze hangen er niet, de vrolijke spandoeken boven of langs de weg, dat de scholen weer begonnen zijn. Elk jaar in augustus – soms wat eerder, soms wat later in de maand – worden wij als automobilisten gewaarschuwd dat er weer kinderen oversteken of op de fiets naar school toe gaan. Ik woon zelf op driehonderd meter afstand van een basisschool en ben eraan gewend om bijna stapvoets van huis te gaan. Het spandoek kondigt elk jaar bijna feestelijk aan dat de kinderen weer naar school toe mogen.

Nu hangen ze er niet maar tocht voelt het aan als een feestje. Al was het maar dat dit het eerste licht aan de horizon is van de versoepeling in onze samenleving. Eindelijk de juffen en de meesters weer zien in de klas in plaats van op het scherm. Aanraken mag nog niet maar de persoonlijke nabijheid telt in het leven van een kind ook.

Ze gaan weer naar school en dat is feest. Thuis is dat een feest, eindelijk weer een beetje normaal. Met de kinderen naar school komen de ouders weer een beetje aan zichzelf toe en kunnen ze zich ook weer wat meer concentreren op hun eigen werk. Want, eerlijk is eerlijk, het viel niet mee om je eigen kind elke dag zelf te moeten begeleiden met schoolwerk. Elke ochtend een paar uurtjes taal en rekenen, geschiedenis en kennis der natuur. Ineens bedenk je weer hoe lastig het is om de tafel van zeven te leren of om uit te leggen waarom sommige werkwoorden in de verleden tijd van klank veranderen en andere niet. Je moet nadenken over de hoofdstad van Flevoland en het is moeilijk om je de tijd van de Romeinen anders te herinneren dan uit een stripverhaal.

Het viel zeker niet mee, en dan is het aardig om te bedenken dat de juf – die dat tot 13 maart nog voor jou deed en met wie je nog online contact hebt gehouden in de afgelopen weken – dat die juf precies hetzelfde doet als jij de afgelopen weken, maar dan maal dertig en de hele schooldag. En dat ze naast al die leertaken ook nog de zorg had voor het nakijken van werk, het maken van lesplannen voor de klas én voor ieder individueel kind. Dat ze ook nog verantwoordelijk is de veiligheid in de klas, en het sociale klimaat waarin kinderen kunnen leren omdat ze zich vrij voelen om fouten te maken. Dat ze kinderen leert samenwerken, samen spelen, naar elkaar luisteren en uiteindelijk leert leren.

Ik denk dat we als samenleving nu pas beseffen hoe ongelooflijk belangrijk het werk van de juf is; van alle juffen en meesters, intern begeleiders en conciërges en iedereen die direct bijdraagt aan het onderwijs van onze kinderen. En misschien dat je met terugwerkende kracht nu vindt dat je destijds niet zo had moeten zeuren – als werkende ouder – toen diezelfde juf ging staken voor een beter salaris en minder werkdruk. Je begrijpt haar nu veel beter. Misschien zelfs ga je volgende keer zelf naar het malieveld als de regering straks de noodzakelijke bezuinigingen op de overheidsfinanciën ten koste van het onderwijs wil laten gaan.

Maar laten we klein beginnen met voor de meester of de juf een bosje bloemen mee te geven aan je kind – ook fijn voor de noodlijdende bloemist – en te zeggen: “Dankjewel”. Dankjewel lieve juf, voor alles wat je doet om mijn kind te laten leren. Ik meen het oprecht nu ik zelf heb ervaren hoe lastig jouw taak is of kan zijn. En ik beloof je dat ik meer begrip voor je zal hebben en niet boos zal worden als straks het schooladvies iets lager is dan ik voor mijn eigen kind had ingeschat. Dankjewel!

Als hospitality consultant van de Hotel Management School Maastricht ben ik, samen met mijn collega's, nauw betrokken bij de ontwikkeling van gastvrijheid, ook binnen het basisonderwijs. Of misschien wel juist binnen het basisonderwijs; immers daar begint de gastvrije samenleving van de toekomst. Met actieve werkvormen ondersteunen we diverse onderwijsorganisaties in de ontwikkeling en het behoud van een gastvrije school. In het verlengde daarvan kijken we ook actief mee naar de ontwikkeling van een nieuwe *gastvrije school* vol mogelijkheden om goed om te gaan met de nieuwe werkelijkheid.

We hebben niet alle oplossingen, maar we kijken vanuit een nieuw perspectief met het behoud van de authentieke waarde van gastvrijheid en leren onszelf en onze mee-denken-partners om te denken in mogelijkheden.

Word ook mee-denken-partner ... neem contact met ons op!

Jeroen Frerichs
Senior hospitality consultant
T 06 1589 5153
E Jeroen.frerichs@zuyd.nl

Hospitality
Consultancy **ZU
YD**
Hotel Management School Maastricht

